

Никада стварно сами

Шта да се Итан поново повредио када нико није био ту да помогне?

Габријел Шијозава
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се догодила у САД-у.

Итан је замахивао својим ногама на љуљашци. Ишао је све више и више. Ветар је учинио да се осећа као да лети!

Онда се огласило звоно. Итан је уздахнуо. Није био спреман да се пауза заврши.

Деца су стајала у реду да се врате унутра. Итан је пустио да се љуљашка успори. Онда је сишао са љуљашке да би се вратио на час.

Али када су Итанове ноге удариле о тло, осетио је оштар бол у нози. Пао је на земљу. Покушао

је да устане, али му је нога била као да гори. Страшно ме боли!
„Упомоћ!“ Викао је Итан. Сузе су му текле низ образе. Деца и учитељи су притекли у помоћ.

„Шта није у реду?“ питала је учитељица.
„Сломио сам ногу!“

То није био први пут да је Итан сломио кост. Није било ни други ни трећи пут! Итан је имао болест крхких костију, болест због које су му се кости лако ломиле. Чак и ситнице, попут силаска са ивичњака или судара са неким, могле би му сломити кости.

„Позваћемо твоје родитеље да те одведу код доктора“, рекла је учитељица. „Све ће бити у реду.“

Итану је било драго да је ту било особа да му помогну. Нога га је и даље јако болела, али је знао да ће бити безбедан.

Мама и тата су отишли у школу и одвели Итана код доктора. Добио је плави гипс на нози и отишао кући да се одмори.

Због сломљене ноге, Итан је много времена проводио у кревету. Имао је много књига за читање. Понекад су му другари долазили да се играју с

њим. Али и даље му је било досадно.

Једне ноћи, Итан се пробудио и није могао поново да заспи. Покушао је да се опусти, али је и даље био узнемирен. *Шта ако сломим кост и нема никога, као усред ноћи?* Помислио је Итан. Срце му је брже закуцало. Престравио се.

„Тата!“ Викнуо је Итан.

Тата је дотрчао у Итанову собу. „У чему је проблем“?

„Престрављен сам“, рекао је Итан. „Шта ако сломим још једну кост а нико није ту да ми помогне?“

Тата је сео поред њега на кревет. „То је застрашујућа помисао“, рекао је. „Чак и када покушавамо да будемо опрезни и безбедни, лоше ствари се и даље могу десити. Али без обзира на све, Небески Отац пази на тебе.“

„То значи да је Он увек са мном?“ Рекао је Итан.

„Тачно.“ Тата је нежно загрлио Итана.

Итан је размишљао о томе колико је брзо тата дошао да му помогне. Знао је да га тата воли и да је увек желео да му помогне. Можда је и Небески Отац исти такав.

Следећег дана, Итан је прочитао стих у часопису *Пријатељ*. Он гласи: „Радујте се, стога, и не бојте се, јер ја, Господ, сам са вама, и стајаћу уз вас.“*

Итан се осећао смирено и безбедно када је читао стих, баш као што се осећао када је разговарао са татом. Знао је да га теши Свети Дух. Као да је поново грлио тату.

Веровајно ћу сломити још костичију, помислио је Итан, али не треба да се плашеш. Знао је да никада неће бити сам. ●

*Учење и завети 68:6.

ИЛУСТРАЦИЈЕ: СИМИНИ БЛОКЕР

Када си осетио/осетила љубав Небеског Оца?